Ч. 4. Неділя 19 (6) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З угорского сойму. — Борби анґлійских жінок о право голосованя. — Ще про пруский закон вивласненя. — Справа марокканьска.

Вчера відбула ся в Будапешті з президентом угорского сойму Юста нова конференция в справі ревізиї соймового реґуляміну. Дальші наради відбудуть ся в понеділок. — Переговори в справі заостреня реґуляміну — як пишуть малярскі часописи — взяли дуже користний оборот і нема сумніву, що то заострене в короткім часі буде ухвалене, бо обструкция опозицийних сторонництв буде зломана. Мадярска праса підпирає очевидно проєкт заостреня реґуляміну, бо їй здаєть ся, що лише в той спосіб здобуде мадярщина на все перевагу в парляменті як і в державі. Угорский сойм приймив в третім читаню задатковий гоговор до брукасельскої конвенциї і приступив до нарад над континґентом рекрута на рік 1908. Президент кабінету др. Векерле промавляючи при тій нагоді, вказав, що палата послів в послідних днях минувшого року була занята угодою. Длятого й правительство аж на першім засіданю по перерві предложить справу континґенту рекрута. Позаяк делеґациї збирають ся дня 27 с. м., то правительство має надію, що палата ухвалить до того часу предложене. Дальші наради над тым законом відбувають ся нині.

Анґлійскі женщини, що домагають ся для женщин в Анґлії виборчого права з нагоди вчерашного засіданя ради міністрів — як доносять з Льондона — напали на палату президента міністрів. Аби поліция не могла против них виступити, прибули они всі перед палату фіякрами. Коли появив ся міністер скарбу, кинули ся на него і лиш з трудом удало ся поліциї відперти їх. Про їх завзяте сьвідчить то, що деякі з них попривязували ся ланцухами до зелізної решітки довкола палати, так що поліция мала досить роботи, аби їх увільнити з тих сітий. Одна з женщин вспіла дістати ся аж до мешканя президента кабінету, але служба сейчас викинула єї. Вкінци поліция очистила улиці і арештувала богато женщин. Поліция засудила пять з них або на кару тритижневого арешту, або зажадала від них слова, що будуть поводити ся спокійно. Всі вибрали кару арешту.

Як ми вже писали, пруский сойм на передвчерашнім засіданю ухвалив в другім читаню проєкт закона про вивласнене у всхідних провінциях пруских, замешкалих, як відомо, Поляками. Нині подаємо близші подробиці про той закон. — Пос. Кірш з центра поставив був вперед внесене, щоби цілий законопроєкт відослано до комісиї задля того, що компроміс в справі обмеженя вивласненя до 70.000 гектарів зроблено поза комісиєю так, що великі партиї палати не були про те повідомлені. Для зрозуміня сего внесеня треба згадати, що первістно уведено до сего варварского законопроєкту деякі полекші а взглядно обмеженя. Між иншим порішено на основі компромісу заключеного перед Різдвом між партиями більшости а правительством, щоби на разі прислугувало право вивласненя прускому правительству лише в деяких повітах а не на цілій територнї Вел. кн. познаньского й Західних Прус, та щоби простір вивласненої землї обіймав лише 57.000 гектарів. Та немов на глум почало пруске правительство під напором гакатистів нові переговори з партиями більшости. Вислідом тих переговорів було привернене давної остроти правительственного проєкту. Територию, яку можна би вивласнити розширено на 70.000 гектарів, а заразом ухилено постанову що до точного означеня повітів, по яких би можна вивласнювати польских земельних власників в інтересі „німецкости" Прус. Коли внесене пос. Кірша, щоби цілий законопроєкт відослати назад до комісиї, відкинено, почалась дебата над

---

4)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповіданє — Конана Дойле.

(Дальше).

— Оно читке і правильне. Я би гадав, що то якийсь купець не без сили характеру.

Гольмс покивав головою. — Придивіть ся єго довгим буквам; они ледви що піднимають ся понад малі. Се d могло би бути й a а тото e таке як l. У людий з характером відріжняють ся завсїгди довгі букви, хоч би й як нечитко они писали. Із сих початкових букв промавляє само сьвідомість, а тоті k зраджують хиткість і непевність. Але тепер вийду, бо маю ще дещо розвідати. За годину буду тут знову.

Я сидів при вікні з книжкою в руці, але читати не міг нічого. Наш гість, панна Морстан, все ще не сходила менї з думки — єї усьміх, єї дзвінкий голос, тота якась дивна тайна, що вкривала єї житє, займали мене заєдно. Скоро їй було сїмнайцять літ тоді, коли єї батко пропав, то тепер могла она мати двайцять і сїм — приятний вік, коли молодість позбуде ся зарозумілости а досьвід єї трохи опамятає.

Так сидів я довго і думав, аж менї прийшли такі небезпечні гадки до голови, що я пішов чим скорше до свого бюрка і взяв ся до найновійшої розправи о патольоґії. — Як сьмів я, войсковий лікар зі слабою рукою а ще слабшою вкладкою в банку хоч би лиш думати о таких річах? Она була для мене лиш фіґурою, чинником, більше нічим. Коли моя судьба була мрачна, то справді годилось ліпше виступити против будучности як мужчина, замість пробовати прояснити єї фантастичними блудними огниками.

3. Куди їдемо?

Гольмс вернув аж пів до шестої. Він був веселий, оживлений, взагалі в знаменитім настрою.

— То не велика тайна в цілій тій справі — сказав він, підчас коли я наливав єму чаю до чарки. — Менї здаєся, що факти допускають лиш одного можливого поясненя.

— Що! То ви знайшли вже розвязку?

— То нї, то було би за богато сказано. Я відкрив лиш один факт, котрий наводить мене на здогад, котрий має богато за собою. Я, бачите, переглянув зміcти „Таймса" і знайшов при тім, що майор Шольто з горішного Норвуда, давнійше при 34 полку бомбайскої піхоти, помер дня 28 цьвітня 1882 р.

— Видко, Гольмсе, що з мене дуже забита голова, бо не можу ніяк поняти, в якій то може стояти звязи з тою справою.

— Нї? То менї дивно. Придивіть ся справі зі слідуючої точки погляду: Капітан Морстан щезає. Одинока особа в Льондоні, до котрої він міг навідати ся, то майор Шольто, але майор перечить тому, мов би він щось знав о єго присутности в Льондоні. В чотири роки опісля умирає Шольто. В тиждень по єго смерти дістає донька капітана Морстана дорогоцінний дарунок. Посилка повтаряє ся що року, а тепер приходить ще лист, котрий каже, що їй стала ся кривда. Якуж тут можна иншу кривду мати на думці, як не ту, що єї позбавлено батька? Длячого мали би дарунки зачинати ся безпосередно по смерти Шольта як не длятого, що той, хто став наслідником Шольта, знає тайну і хотїв би доньку відшкодувати? Може знаєте якийсь инший спосіб, яким можна би ті факти пояснити?

— Але бо яке то якесь дивне відшкодоване! І як чудачно виконане! Длячого він аж тепер написав лист, чому не перед шести роками? До того ще й говорить, що она прийде до свого права. Чи то має значити, що єї батько ще жиє? Ледви. Але о якійсь иншій кривді в єї справі не знаємо нічого.

Розуміє ся, що єсть ще богато невияснeного — сказав Гольмс, призадумавшись глубоко; — але стріча сего дня вечером усуне недну трудність. Ах! Ось і заїзджає дорожка а в ній панна Морстан. Чи ви вже зовсім готові! Добре, то ходіть на долину; не маємо часу до страченя.

Я вхопив свій капелюх і найтяжшу палицю, але заразом і добачив, що Гольмс вийняв із шуфляди свій револьвер і всунув єго до кишені. Очевидно сподівав ся, що в нашім вечірнім ділї не обійде ся без чогось поважного.

Панна Морстан вкрила ся темним пащем а єї повне виразу лице було спокійне, але бліде. Не була би хиба женщиною, як би була таки зовсім вільна від всякого занепокоєня при та-

вивласнюючим законопроектом, в якім поборювали его тілько посли польскі, німецкі з центра та вільнодумної спілки; за ним промавляли навіть національні лїберали, не кажучи вже про консерватистів всякого рода. При голосованю принято ціле предложене після внесень комісиї. При 13-ім §-і, який дозваляє на вивласнене задля скріпленя загроженої німецкости та заокругленя і скріпленя істнуючих німецких кольоній та обнимає компромісове внесене, щоби скількість ґрунтів призначених до вивласненя сягала лише до 70.000 гектарів — зарядженo на внесене о. Яжджевского поіменне голосоване. Против §. 13-го голосували: Поляки, центрум, вільнодумці, 1 Данець, 1 нац.-лїберал, 3 консерватистів і 1 вільний консерватист, разом 119 послів. За внесенем комісиї голосувало 198 послів, отже ціле предложене принято і в другім читаню. Трете читане того законопроекту стоїть на дневнім порядку вже слїдуючого засїданя пруского сойму, яке назначено на нинї.

„Wiener Allg. Ztg." доносить, що в дипльоматичних кругах оголошене сьвятої війни в Марокку против Франциї єсть пожаданою нагодою для француского правительства, бо в той спосіб положене стає ся ясним. Тепер бо француске правительство єсть зачіпленою стороною і ніяка европейска держава не може виступати против Франциї, коли она виступить з военними кроками против нового султана. — Телеґрама з Моґадору доносить, що помимо проголошеня сьвятої війни Мулей Гафідом против Франциї, панує там спокій. Як телеґрафує ґенерал Дамад, битва під Сатлат тревала від години 8 рано до 12 в полудне. Марокканцї мали 150 убитих і до 300 ранених. — Пос. Жоре, социялїст, вніс в палатї послів інтерпеляцию в справі приказів, які одержав ґен. Дамад. Жоре висказав побоюване, що внаслїдок битви під Сатлат будуть держави гадати, що Франция стоїть по сторонї зложеного з престола султана Абдул Азіса. По промові міністра справ заграничних Пішона, котрий домагав ся відложеня дискусиї над інтерпеляциєю до дня 24 с. м. і при тім вказав, що ґенерал Дамад одержав ті самі прикази, що ґенерал Дрід, ухвалила палата послів 367 голосами против 197 відложити дискусию до дня 24 с. м. помимо того, що Жоре жадав, аби дискусию розпочати безпроволочно.

Новинки.

Львів, дня 18-го січня 1908

— **Доповняючий вибір** одного члена Ради повітової в Теребовли з ґрупи громад сїльских розписала Президия ц. к. Намістництва на день 1 цьвітня с. р.

— **Остережене.** Після інформаций, які одержала президия ц. к. Намістництва, якийсь Мірко Лявадїч, аґент родом із Славонії, зачав в послїдних часах дуже аґітувати за еміґрациєю до Бразилїї і послугує ся в тій цїли також помочию праси. Президия остерігає однак інтересовані круги населеня, щоби аґентови тому, на котрого постуноване внесено множество жалоб, не вірили і нїяк не слухали его намов до еміґрациї до Бразилїї.

— **Похорон** бл. п. Івана Левицкого, радника Двору і краєвого інспектора шкіл середних, відбув ся вчера по полудни при великім здвизї народа і участи молодіжи шкільної під проводом своїх учителїв. По відправленю богослуженя духовеньством обох обрядів, в хвили, коли виношено домовину, промовив з балькона дому жалоби краєвий інспектор шкіл середних і посол до Ради державної др. Людомир Ґерман, пращаючи покійника іменем краєвої Ради шкільної і виказуючи его заслуги. По бесїдї дра Ґермана заспівав хор богословів і похід похоронний під проводом о. Митрата Білецкого окруженого членами гр. к. капітули. За домовиною крім найблизшої родини поступали: Є. Е. б. міністер Филип Залеский, Віцепрезиденти Намістництва ґр. Волод. Лось і др. Юл. Клеберґ з урядниками Намістництва, краєв. Рада шк. з Віцепрезидентом дром Плажеком і радником Двору Дембовским, президент міста Цюхціньский з віцепрезидентом дром Рутовским, професори шкіл середних, депутация товариства ветеранів з 1863 р. (покійник брав участь в польскім повстаню) і богато визначних личностий міста Львова. Похід похоронний попереджала і кінчила молодїж шкіл середних. По причинї смерти бл. п. Ів. Левицкого вислала кр. Рада шкільна кондоленцийне письмо до вдовицї по покійнику.

— **Рускі школи в Канадії.** Як доносить „Канадийский Фармер", Роберт Пленер, інспектор публичних шкіл провінциї Альберта, запитаний про школи і науку по руских кольонїях в тій провінциї, виразив ся похвально про наших кольонїстів. Учителї кажуть, що рускі дїти проявляють замітно велику понятливість і здібність в школї. Русини докладають тепер всяких заходів, щоб мати школи по своїх кольонїях і щоби дати своїм дїтям можливо як найбільше образуваня. Всї учителї в школах по руских кольонїях висказують своє повне вдоволене з учеників і охоту вчити дальше.

— **Дрібні вісти.** Дирекция руского театру в Коломиї подає до відомости, що „Серед бурі" історичну драму Грінченка, виставить наш театр тамже пізнїйше, а не в недїлю 19 с. м. Опера „Різдвяна ніч", М. Лисенька, вже на покінченю і небавком появить ся на сценї. — Львівска дирекция полїциї одержала вчера з Серету на Буковинї телеграфічне повідомлене, що Иосиф Штавб, 14 лїтний ученик ґімназияльний втік з дому родичів забравши їм 300 К. — Справджено вже що великої крадежі з вломом в Люблянї допустив ся свого часу Васїньский-Сьнеґуцкий зі своєю ватагою.— Субєкта Маєвского, котрий в Чернівцях лїтом минувшого року виконав замах револьверовий на суб'єктів Памулу і Пешиньского, вислано сими днями з Кульпаркова назад до суду черновецкого, позаяк лікарі орекли, що Маєвский єсть зовсім здоровий на умі. Розправа против него відбуде ся в лютім перед судом присяжних.

— **Самоубийство.** В Перемишли відобрав собі вчера вечером житє через повішене капітан 45 пп. С. М Причина самоубийства незвістна. — В Чернівцях скочив з другого поверха і забив ся І. Ляндав, властитель найбільшої в Чернівцях каварнї і готелю „Брістоль". Причиною самоубийства мають бути неудалі спекуляциї.

— **Подвійне убийство супругів.** В Араді на Угорщинї стала ся така незвичайна подія: Дня 15 с. м. застрілила 19-лїтна незвичайно хороша жінка надзирателя фабрики скла, Вільгельма Мезея акушерку Александру Лїнош, котра звабила єї до свого помешканя, дала їй чогось напити ся, а відтак пяну віддала богатому Сербови, Лазареви Тонеско. Молода жінка ставила ся сама на полїцию. Коли єї чоловік довідав ся о тім всім, впав до помешканя Тонеска і застрілив его на місци, а відтак віддав ся також сам в руки полїциї.

— **Добра нагода.** В селах Золотники, Соколів, Сокільники і Хатки, підгаєцкого повіта віддано ланцутскому банкови до розпарцельованя 2171 морґів. В справі сїй подає о. Іван Сендецкий в Золотниках до відомости, що слїдує: З осібна буде розпарцельовано: в Золотниках 532 морґів по 540 К до 800 К за морґ: в тійже громадї фільварок „Зофіївка", званий людом „Дубники", з гарними господарскими будинками мурованими, 3 кільометри від села а евентуально і в цілости спроданий з 244 морґами в цінї 550 К за морґ. В Соколові самім подано до парцеляциї 236 морґів в цінї 540 до 800 кор. за морґ і дуже гарний фільварок

кій дивній пригоді, на яку ми вибирали ся; але она уміла вповні запанувати над собою і відповідала зараз на всї питаня, які їй Шерльок Гольмс ставив.

Майор Шольто був таким приятелем мого батька, що той зі всім єму звіряв ся. Він часто згадував про него в своїх листах. Майор і тато були командантами войска на Андаманах, і від тої пори настала між ними тїсна дружба. От — прийшло менї на гадку, в татовім бюрку знайшов ся якийсь дивний папір, котрий нїхто не міг зрозуміти. Не здає ся менї, щоби він був важний, але я таки взяла его на случай, як би ви хотїли его побачити. Ось він.

Гольмс розложив папір старанно, вигладив его на колїнї і оглянув докладно за помочию люпи зі всїх боків.

— То правдиво індийский фабрикат — запримітив він. — Здає ся, що той папір був давнїйше прибитий шпильками до якоїсь дошки. Він показує плян якогось великого будинку з многими комнатами і коритарями. В однім місци єсть зроблений малий хрестик червоним чорнилом, понад тим написано олївцем „3. 37 з лївого боку", а письмо вже трохи затерло ся. Тут в лївім кутї видко якісь дивні гієроґлїфи: чотири хрести в однім рядї, котрі раменами стикають ся. Коло них написано поганим невправним письмом: „Знак чотирох — Джонатан Смоль, Магомет Сінґ, Абдуллах Хан, Дост Акбар". Яке відношене могло би то мати до нашої справи, того не знаю. Але то очевидно якийсь важний документ. Мусїв бути дуже старанно схований в якімсь записнику, бо одна сторона так само чиста як і друга.

— Ми знайшли той документ в его портфелю.

— Сховайтеж его добре, панно Морстан; хто знає, чи він нам колись не придасть ся. Зачинаю вже здогадувати ся, що тут розходить ся о якусь більше запутану справу, як то я спершу гадав. Буду мусїв на ново робити свої висновки.

Він розпер ся у возї. По его зморщених бровах і по тім, що він на нїчо не зважав, видїв я, що він дуже роздумував. Він ще й мовчав завзято аж до самого кінця нашої їзди, підчас коли панна Морстан і я розмавляли придушеним голосом о можливих вислїдах нашого підприємства.

Був то хмарний вечер у вересни; густа мрака повисла була над великим містом і розложила ся по болотнистих улицях брудносїрими хмарами. Лїхтарні вздовж „побережа" виринали із темноти лиш як блїді сьвітила, що пускали на морский брук лиш слабе проміне в видї сьвітячих кружків. Крізь воздух переповнений парою добувало ся жовте сьвітло з вікон склепів, пускаючи то яснїйше то темнїйше проміне впоперек улиці повної людий. Нагадувало то щось несамовитого, нїби якихсь духів, коли було дивити ся на ті лиця — сумні і веселі, зажурені і усьміхнені, як они безконечним рядом пересували ся почерез ту вузонькy смугу сьвітла. Як в людскости з роду в рід так висували ся они із темноти на сьвітло і знов назад в темноту. Иншим разом щось такого не так легко робить на мене враженє, але сей понурий вечер і наше дивне підприємство мабуть причинили ся до того, що мене взяла ся якась задума; та й панна Морстан, як то добачив, задумала ся була так само. Лиш один Гольмс не піддавав ся таким впливам. Він держав на колїнї свій отвертий записник і записував в нїм від часу до часу при сьвітлї своєї кишеневої лїхтарочки якісь числа і замітки.

Коло бічних дверий лїцейского театру стояли вже люди збитою гурмою, підчас коли коло головного входу заїздили дорожки і повози довгим рядом і привозили гостий; там висїдали елеґантно убрані панове і завинені в шалї та сьвітячі диямантами дами. Коли ми дійшли до третого стовпа, місця наших сходин, зачепив нас якийсь малий, чорний чоловічок в одїню візника: Чи то ви тоті особи, що ідуть з панною Морстан? — спитав він. — То я панна Морстан, а сесї оба панове то мої приятелї — відповіла она. Він подивив ся на нас своїми слїдчими, проникаючими очима.

— Звиніть, панно — сказав він сварливим голосом — але я маю зажадати від вас запевненя, що нїхто з ваших товаришів не єсть полїцийним урядником.

— Можу вам на то дати моє слово — відповіла она.

(Дальше буде).

„Жулин“ в тій громаді о 467 морґах по 500 кор. і також луки (оболоня) 49 морґів в такій же ціні. В Сокільниках буде розпарцельовано 283 морґів по 540 до 800 кор. за морґ; в Хат ках 360 морґів в ціні від 800 до 900 К за морґ в парцелї будовляні тамже по 1200 кор. за морґ. Земля ся подільска, незвичайно добра, родюча і рівна. Також єсть до продажи часть лїса двірского низькопенного (молоднику) 175 морґів в однїй руцї а в другій 45 з вільної руки в цілости або і до розділу. — Землю можна набувати або за готівку, або яко рентові посілости або за помочию банку краєвого.

Можна купувати найменше 6 морґів а найбільше 100 морґів і мусить ся мати четверту часть вартости закупленого поля. І так: Хтось купує 6 морґів яко рентове господарство і згодив ся по 500 корон за морґ — разом за 3000 кор., то мусить дати на се поле 750 кор. готівки, а крім того буде мати кошти поміру (на інжинера) до 6 корон за морґ, разом 36 корон, отже разом 786 корон. На покритє решти цїни 2250 корон бере ся позичка рентову 2250 корон на 56 лїт і буде сплачувати по $4\frac{1}{2}\%$, так, що тими $4\frac{1}{2}\%$, котрі винесуть 101 корон 25 річно, сплатить ся по 56 лїтах і капітал і процент. Хтоб хотів скорше збути ся довгу, може се вчинити аж по 10 лїтах. Делеґат банку, що сидить в Золотниках, виробляє сам рентову позичку і побирає за вироблене позички $\frac{1}{2}$ проц. т. є 100 кор. 50 сот. а від повисшої квоти 2250 К побрав би 11 К 25 сот. Хтож має більше гроший, тому лучше купувати поле за помочию банку краєвого. Хто в той спосіб хоче купувати, мусить брати 8 морґів і мусить мати більшу половину гроший; отже коли згодив ся за 8 морґів по 500 корон, разом за 4000 корон, мусить мати менше більше 2200—2400 корон а решту допозичить краєвий банк по 4 проц. на лїт 11, 13, 17, 21 і 24 — як хто схоче і як кому лекше до сплачуваня. І таку позичку виробляє делеґат банку, беручи заплати за вироблене 1 проц. т. є. 10 корон від тисячки а 1 К від сотки, в повисшім випадку 22—24 корон. Крім того ще прийдуть кошти поміру до 6 К за морґ. До сеї інформациї додає о. Сендецкий: Всіх родимців, котрі би хотїли купувати, прошу до мене сьміло віднести ся. Сумлїнем сьвідчу ся, що я від двора ніякої нагороди не маю і від Вас не хочу а йно той, що напише до мене, нехай менї пришле марку за 10 сот. на відповідь а я всьо полагоджу, розвідаю ся та відповім.

— **Огнї.** Вчера около 9 год. вечером зазвано сторожу пожарну до каменицї під ч. 44 при ул. Сикстуский, де в пивницї в пересіку належачім до М. Шляйхера, властителя овочарнї, вибух огонь внаслїдок неосторожности служницї Шляйхера, котра пішла зі сьвічкою по дерево до пивницї повної пак і гиблївок. Забравши потрібне дерево, вийшла з пивницї, лишивши сьвічку, від котрої займили ся гиблївки. Огонь пригашено в той спосіб, що залито пивницю майже до половини водою. — При ул. Коперніка ч. 26 в помешканю Петра Стоґрана в сутеренах займив ся в неприсутности Стоґрана і его жінки кіш з одінем і білем, стоячий близько печи і зачав горіти. Огонь спостеріг і угасив ще завчасу дозорець дому М. Сьвідерский при помочи других комірників, заким ще прибула сторожа пожарна.

— **Зловлене злодіїв.** До готелю „Ню-Йорк“ заїхав вчера рано якийсь панок, котрий замельдував ся яко Станислав Понятовский і мав з собою богато пакунків. Кельнерови готелевому видав ся той панок підозрінним і він дав знати на полїцию. Коли пана Понятовского приведено на полїцию, показало ся, що єсть то Иосиф Чеканьский, котрий перед кількома днями вийшов з арешту, де сидів за крадїж. Він признав ся, що оногдашної ночи добув ся в Ходорові через пивницю до ґалянтерийного склепу в ратуши і забрав звідтам всїлякі предмети, як обув, кальоші, ляжерки і т. п., котрі тепер при нїм знайдено. — В Опаві на Шлеску зловлено сими днями якогось елеґантного, вже старшого мужчину, котрий по каварнях натягав платничих а крім того доказано єму кілька обманьств, котрих допускав ся в той спосіб, що обіцював женити ся. Арештований, котрий нїби то має називати ся Кароль Кремер, вкручував ся до висших кругів і натягав всїляких легковірних. Опавска полїция підозріває, що то єсть якийсь межинародний мантїй і розіслала его фотоґрафії на всї сторони.

— **В справі тарифи для платних додатків до часописий** надіслала нам ц. к. гал. Дирекция почт слїдуючий комунїкат: Ще в мартї 1905 р. знижило ц. к. Мінїстерство торговлї значно тарифу для платних додатків до часописий, а то в той спосіб, що оплата за транспорт такого додатку виносита до ваги 10 ґр. $\frac{1}{3}$ сот., до ваги 20 ґр. $\frac{2}{3}$ сот., а до ваги 30 ґр. 1 сот. Мімїстерство торговлї гадало, що по заведеню так низької тарифи, буде сьвіт торговельний і промисловий в великій мірі користати з так дешевого средства реклями. Та дїйстно користають із того удогідненя многі купцї і промисловцї в західних провінциях держави.

Допускаючи, що тукраєві купцї і промисловцї не знають тих удогіднень і длятого з них на користають, зволить хвальна редакция пригадати їх ширшій публицї у своїй цїнній часописи.

— **З „Сокола“.** В наслїдок ухвали старшини львівского „Сокола“, якою поручено менї заняти ся орґанїзациєю „Союза ґімнастичних і пожарничих товариств“, зажадав я і одержав відпустку від чинностий голови львівского „Сокола“, а то аж до скликаня першого засїданя „краєвої комісиї орґанїзацийної“. Длятого прошу всіх інтересованих, щоби до мене відносили ся лиш в справі „Сокола“, натомість в справах львівского „Сокола“ належить віднosити ся впрост під адресою „Сокола“ у Львові, ул. Руска ч. 20. — А. Будзиновский.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 17 січня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові — Пшениця 12·20 до 12·40; жито 12·20 до 12·40: овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 7·60 до 7·80 ячмінь броварний 8·40 до 9·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 10·50 до 11·50; вика 7·— до 7·40; бобик 7·— до 7·20, гречка —·— до —·—: кукурудза стара 8·20 до 8·40, хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 75·— до 85·—; конюшина біла 40·— до 50·—; конюшина шведска 75·— до 85·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеграми.

Станиславів 18 січня. Загальний рух на льокальній залїзници Палагиче-Товмач привернено з нинїшним днем.

Відень 18 січня. З причини смерти вел. кн. Тосканьского відрочено заповіджену на 21 с. м. візиту вел. кн. російского Серґія Михайловича. — Тїло вел. кн. Тосканьского буде привезене дня 21 с. м. до Відня. Похорон відбуде ся дня 22 с. м. Тїло буде зложено в гробници ОО. Капуцинів. З нагоди смерти вел. кн. Тосканьского заряджено 16-дневу жалобу двірску.

Сабадка 18 січня. (Уг. Б. кор.). На тутешнім двірци вибух огонь у ваґонї, в котрім знаходило ся 50 бочок нафти. Згоріло 41 бочок. Огонь удало ся борзо зльокалїзувати.

Київ 18 січня. Суд военний засудив з помежи 11 курских социяльно-революцийних максималїстів (большевиків), обжалованих о переховуванє бомб і ряд убийств та рабунків: 3 на повішенє, 6 на тяжкі роботи від 4 до 20 лїт а двох на каторгу без реченця.

Християнїя 18 січня. Комісия стортінґа, котрій передано договір в справі ненарушимости обшару Норвеґії, ухвалила однодушно предложити стортінґови принятє того договору. Стортінґ імовірно займе ся завтра на тайнім засїданю тою справою.

Цетинє 18 січня. Вчера о 6 год. 55 мін. вечером дало ся тут почути сильне трясенє землї, котре тревало дві секунди.

Кольонїя 18 січня. Кореспондент „Köln. Ztg.“ з Танґера доносить, що в розмові з Мулеєм Гафідом довідав ся, що Мулей Гафід наміряє вповнї респектувати договір заключений в Альґесірас, а лиш що до введеня полїциї мусить поробити приготовленя. Похід войск францускиx щораз дальше в глубину краю змусив Мулея Гафіда до оголошеня сьвятої війни, бо племена домагали ся того. Яко марокканьский султан мусить дбати о привернене ненарушимости держави. Коли небезпечна гра Францiї потреває дальше, ніяка сила на земли не спинить загального заворушеня.

Петербург 18 січня. Мінїстерство просьвіти внесло до думи предложенє скасованя грошевих кар за потайне научуванє в північно-західнім краю і полуднево-західнім краю та в царстві польскім.

Запрошенє до передплати.

З Новим Роком розпочинаємо **вісїмнайцятий** рік нашого видавництва. Не потребуємо тут вказувати на то, яку прислугу робить „Народна Часопись“ нашій суспільности. Наші труди і змаганя говорять самі про себе а наша читаюча публика уміла їх оцїнити. Скажемо длятого коротко, що як доси так і на дальше будемо старати ся нести сьвітло правди і науки в як найширші круги нашої суспільности та повідомляти єї о всім, що дїє ся в сьвіті. На добір повістий і научних материялів будемо класти найбільшу вагу а вже з Новим Роком розпічнемо печатати гарну повість славного і добре нашим читателям звістного анґлїйского писателя Конана Дойле.

Звертаємо при сїм увагу, що передплату з провінциї треба слати просто до нашої Адмінїстрациї у Львові ул. Чарнецкого ч. 12. Передплата з почтовою пересилкою виносить:

на цїлий рік	. .	10 К 80 с
„ пів року	. .	5 „ 40 „
„ чверть року	.	2 „ 70 „
„ місячно	. . .	— „ 90 „

Поодиноке число 6 сотиків.

Львівскі передплатники можуть передплачувати „Народ. Часоп.“ в Аґенциї дневників, пасаж Гавсмана ч. 9 і там собі єї відбирати. Передплата у Львові і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік	. .	4 К 80 с
„ пів року	. .	2 „ 40 „
„ чверть року	.	1 „ 20 „
місячно		— „ 40 „

Поодиноке число 2 сотики.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).